

PATRIARHUL AVRAAM

Bakersfield, California

Vom citi din cartea **Genezei, capitolul 22 începând cu versetul 15:**

„Îngerul Domnului a chemat a doua oară din ceruri pe Avraam,

și a zis: Pe Mine însumi jur, zice Domnul: pentru că ai făcut lucrul acesta, și n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu,

te voi binecuvânta foarte mult și-ți voi înmulți foarte mult sămânța, și anume: ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașilor ei.

Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta, pentru că ai ascultat de porunca Mea!” (v. 15-18).

Ce făgăduință, datorită ascultării! Ascultarea este ceea ce vrea Dumnezeu. De altfel, El a spus odinioară: „Ascultarea face mai mult decât jertfele.” (1 Samuel 15.22b). A-L asculta pe Domnul înseamnă mai mult decât toate jertfele pe care I le-ai putea aduce.

În seara aceasta, în fața noastră stă un text mare: Patriarhul Avraam, care a fost numit de Dumnezeu „părintele credinței”, prin faptul că i-a făgăduit că va moșteni pământul: el și Sămânța lui. Astfel, fiind morți în Hristos, noi devenim sămânța lui Avraam și suntem moștenitori împreună cu El, conform făgăduinței.

Acum, Avraam era un om simplu, nu era ceva deosebit, iar din câte știm, Dumnezeu nu l-a chemat până la vârsta de șaptezeci și cinci de ani. Soția lui, Sara, îi era pe jumătate soră, avea șaiszeci și cinci de ani și probabil trăiseră împreună de când erau foarte tineri, dar nu aveau copii din cauză că ea era stearpă.

Dumnezeu l-a chemat pe Avraam la o separare totală; l-a chemat să se separe de restul lumii, de rudele și poporul său, deoarece pregătise ceva deosebit pentru el. Întotdeauna când Dumnezeu așteaptă să faci un lucru deosebit, pretinde o separare totală de orice îndoială. Este nevoie să veniți la o supunere totală față de ceea ce spune El, deoarece Dumnezeu vă cere aceasta. Nu puteți face altfel.

Acuma, Dumnezeu dă întotdeauna un exemplu, și acela este exemplul ce trebuie urmat: spre o separare totală de familie, de rude și de toate celelalte lucruri și spre o viață predată lui Dumnezeu.

Anii au trecut și deși nu s-a întâmplat nimic, Avraam nu s-a descurajat, ci a mers mai departe. *„El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu.”* (Romani 4.20).

Cu siguranță, an după an, cum trecea timpul, se ridicau criticii și spuneau: „Avraam, părintele neamurilor, câți copii ai?” dar toate aceste batjocuri nu l-au clintit. Deși nu avea copii, iar Sara era deja în menopauză și nu mai putea naște, totuși Avraam l-a crezut pe Dumnezeu cu aceeași credință. El era în așteptarea unui copilăș, pentru că știa și era pe deplin convins că Dumnezeu nu poate face o promisiune fără să fie și suficient de puternic ca s-o îplinească.

Prieteni, sămânța lui ar trebui să gândească la fel. Oricât de imposibil părea acest lucru, oricât de fără sens pentru mintea firească, totuși Dumnezeu nu putea face o promisiune dacă nu era suficient de mare ca s-o poată împlini. Și noi credem că azi este la fel.

Fiecare sămânță adevărată a lui Avraam, crede la fel. Nu contează care sunt împrejurările, nici câtă cunoștință am acumulat; nu contează câte s-au întâmplat, nici cât de imposibil pare pentru mintea omenească, dacă Dumnezeu a spus ceva, asta este tot. De ce aceasta? Pentru că sămânța lui Avraam este zidită pe „Așa vorbește Domnul!”

Noi aflăm că douăzeci și cinci de ani mai târziu, Avraam era tot fără copii. Cu toate acestea, Dumnezeu era credincios făgăduinței date lui, și băiețelul a venit în scenă: micuțul Isaac.

După venirea lui Isaac, observăm că Dumnezeu l-a trecut pe Avraam printr-un test ciudat, spunându-i: *„Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria, și adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune.”* (Geneza 22.2).

Avraam avea vârsta de o sută cincisprezece sau o sută douăzeci de ani, iar Dumnezeu îi cerea să distrugă orice dovadă pe care o avea cu privire la împlinirea făgăduinței; să îndepărteze toate lucrurile naturale.

Totuși, el a spus: „L-am primit ca pe unul înviat din morți și sunt convins că El poate să-l învieze dacă moare.”

Așa suntem și noi, Sămânța lui Avraam, căci El ne-a înviat din morți. Eram morți în păcat și fărădelege, dar El a putut să ne schimbe mintea, gândurile, natura; a putut să ne schimbe total și să ne facă așa cum Îi place Lui. Acesta este motivul pentru care eu cred tot ce spune El și fiecare Sămânță a lui Avraam crede la fel.

Ascultător lui Dumnezeu, Avraam și-a luat băiețelul și în dimineața aceea le-a spus slujitorilor săi: *„Rămâneți aici cu măgarul; eu și băiatul, ne vom duce până acolo să ne închinăm, și apoi ne vom întoarce la voi.”* (v. 5).

Oh, cum putea spune aceasta când știa bine că merge pe vârful muntelui să ia viața fiului său? „...ne vom întoarce la voi.” Spunea aceasta pentru că știa că trebuie să se întâmple ceva. Nu știa ce va face Dumnezeu, dar știa că El i-a făgăduit ceva și asta era totul.

Aceasta este tot ce trebuie să ne preocupe și pe noi: Dumnezeu a făgăduit ceva! Cum se va întâmpla? Nu vă pot spune, dar Dumnezeu a spus ceva și așa va fi!

El îl va trimite pe Isus Hristos a doua oară și atunci va veni într-o formă fizică. Ce va face atunci? Îi va pretinde pe cei care Îi aparțin. Apoi va urma o domnie de o mie de ani împreună cu cei răscumparați de El. Unde? Pe acest pământ. Aceasta este făgăduința Sa, iar noi așteptăm sosirea aceluia ceas.

El a făgăduit că va vindeca bolnavii, că va învia morții și va scoate dracii. Da, a promis că va face aceasta, iar Biblia spune că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Cum o va face? Nu știu, dar a făgăduit că o va face, și eu Îl cred din inimă. Aceasta este tot. Când un om îl crede pe Dumnezeu, crede tot ce spune El.

Așa l-a crezut Avraam pe Dumnezeu. În acea zi, Dumnezeu i-a cerut să distrugă dovada împlinirii făgăduinței Sale, dar el era încredințat că Domnul poate să i-o dea înapoi.

Acuma, El nu numai că a dat această mare făgăduință lui Avraam, ci a dat-o și Seminței lui. Avraam a fost credincios Cuvântului făgăduit de Dumnezeu și a știut că El poate să îl învieze pe Isaac din morți. Biblia spune că Avram nu și-a cruțat propriul fiu, dar acest tablou este un simbol spre Dumnezeu care Și-a dat propriul Fiu pentru noi. Așa cum Isaac și-a dus lemnele pe munte, așa Și-a dus Hristos lemnul pe care avea să fie răstignit.

Desigur, noi știm că fapta lui Avraam a plăcut lui Dumnezeu, deoarece aceasta dovedea că Îl iubește mai presus de orice lucru din lume, mai presus decât propriul

său fiu. El L-a iubit atât de mult pe Dumnezeu, încât s-a încrezut pe deplin în Cuvântul Său. Toată Sămânța lui Avraam îl iubește pe Dumnezeu la fel, și îl crede la fel. Și noi știm că acest lucru i-a plăcut atât de mult lui Dumnezeu, încât a spus:

„Sămânța ta va stăpâni porțile vrăjmașului; sămânța ta va stăpâni cetățile vrăjmașului.” (Geneza 22.17b).

Țineți minte că aceasta este „Așa vorbește Domnul!” iar sămânța lui Dumnezeu crede aceasta. Dacă sunteți sămânța adevărată a lui Avraam, veți poseda aceeași credință pe care a avut-o Avraam în Dumnezeu și veți crede că dacă El a făgăduit ceva, va face întocmai.

Aș vrea să țineți însă minte ceva: El i-a dat această făgăduință lui Avraam, numai după ce l-a supus unui test, iar sămânța lui Avraam va fi și ea testată, ca să se vadă dacă crede într-adevăr Cuvântul.

Țineți minte! Singura posibilitate prin care Avraam putea să intre în posesia făgăduinței lui Dumnezeu, era să creadă Cuvântul Său și să treacă testul la care a fost supus.

Noi, sămânța lui Avraam de astăzi, suntem aduși la același text. Ce vom face? Vom lua Cuvântul lui Dumnezeu sau vom lua ceea ce spune omul despre El? Vom primi crezul „fabricat” de o denominațiune, sau vom lua ceea ce a spus Dumnezeu? Dacă Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat, să-L credem din toată inima, indiferent ce spune cineva, deoarece fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este adevărul pe când cuvântul oamenilor este minciună.

Sămânța adevărată a lui Avraam! Înainte ca să puteți fi acea sămânță adevărată, trebuie să treceți prin examen așa cum a trecut Avraam însuși. Și El nu i-a făgăduit doar lui Avraam că va stăpâni porțile vrăjmașilor ci a dat această făgăduință și pentru sămânța lui. Oh, Doamne!

Gândiți-vă că patriarhul Avraam era convins că Cuvântul lui Dumnezeu era corect atunci când l-a trecut prin examen. Indiferent de împrejurări, el a crezut că Cuvântul lui Dumnezeu este corect.

Avraam, marele patriarh Avraam, nu s-a clătinat niciodată în credință pe tot parcursul încercării, ci a crezut că Dumnezeu poate să-i învieze fiul din morți. El a crezut aceasta, pentru că Dumnezeu a făcut făgăduința, iar când Dumnezeu i-a făgăduit că va fi „tatăl națiunilor”, a crezut că așa va fi. Nu știa cum se va întâmpla, dar dacă El i-a făgăduit aceasta, a crezut. Apoi, după 25 de ani de așteptare a venit copilul, iar atunci Dumnezeu i-a cerut să-l ucidă, să distrugă dovada împlinirii făgăduinței, dar cu toate acestea, Avraam știa că ceea ce a spus El este adevărat, de aceea a fost gata să-și dea fiul. Sămânța lui face la fel. Făgăduința lui Dumnezeu este pecetea pentru toți cei ce sunt sămânța lui Avraam. Făgăduința este o pecete, un martor însemnat. Astfel, dacă credem fiecare Cuvânt făgăduit primim Pecetea care confirmă făgăduința. Vedeți, testul aduce la suprafață dacă credem sau nu ceea ce spune Biblia. Dacă suntem sămânța lui, noi vom crede Biblia, care este Cuvântul lui Dumnezeu; care este Dumnezeu și vom trece cu bine încercarea.

Când cineva spune: „Zilele minunilor au trecut!” dacă accepți aceasta ai căzut testul, deoarece o asemenea afirmație este contrară Cuvântului. Dacă spuneți: „Astăzi nu mai există botez cu Duhul Sfânt. Doar cei doisprezece apostoli l-au avut!” ați căzut testul, deoarece în predica ținută în ziua cincizecimii, Petru a spus:

„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (Fapte 2.38-39).

Aceasta este. Și eu vă spun ceva: dacă veți trece cu bine testul de foc al lui

Dumnezeu urmând această rețetă, veți vedea că El își ține Cuvântul. Acesta este adevărul. Trebuie să treceți însă acest test înainte de a primi pecetea. Când îl puteți trece, veți intra în posesia făgăduinței. De ce? Pentru că aceasta este „Rețeta” lui Dumnezeu; acesta este modul în care trebuie să procedăm, este cerința Lui.

Acum priviți. El a spus clar că nu doar unii au parte de făgăduința Sa, ci *„toți, în oricât de mare număr vor fi chemați”*, ceea ce înseamnă că este valabilă pentru toate generațiile și pentru toate popoarele; pentru oricine vrea să o creadă. Iar această credință în Cuvântul lui Dumnezeu vă aduce la această făgăduință. Atunci și numai atunci veți putea intra în posesia Peceteii, făgăduinței. Și făgăduința pe care o primim noi, Pecetea, este botezul cu Duhul Sfânt. Acesta este adevărul.

Dacă Cuvântul Său este în voi, Dumnezeu vine înlăuntrul vostru ca Duh. Când primiți Cuvântul în voi, Duhul Sfânt este singurul care poate să-L facă viu. Atunci aveți făgăduința și stăpâniți fiecare poartă a vrăjmașului care încearcă să vă atace. Așa este. Așa a făgăduit Dumnezeu. Să nu uitați însă că veți avea aceasta numai și numai atunci când veți trece testul Cuvântului.

Avraam a fost testat prin Cuvânt: „Avraam, crezi că vei avea un copil?” „Da”, iar când a venit fiul, i-a spus: „Acum ucide-l!”

„Avraame, mai crezi și acum?” „Da, cred, pentru că Tu ești în stare să îl înviezi din morți și să mi-l dai înapoi.” Și după ce a trecut testul, i-a spus: „Acum sămânța ta va stăpâni porțile vrăjmașului!” Amin. Vedeti? După ce a trecut testul.

Noi suntem sămânța duhovnicească a lui Avraam, dar aș vrea să privim câteva exemple din viața seminței naturale a lui. Ne vom opri la câțiva care au crezut pe deplin făgăduința lui Dumnezeu și nu s-au îndoit deloc cu privire la ea..... Eu am spus: „Nu pot înțelege care este motivul pentru care o fată creștină vrea să își arate furoul?”

Voi sunteți născuți din nou, din Dumnezeu și aveți frumusețea Duhului Sfânt. Arătați deci, ceea ce sunteți. Voi aveți virtutea pe care aceste „fuste scandaloase” nu o au. Acesta este adevărul.

Dacă ești o fiică adevărată a lui Dumnezeu și ai virtute, s-ar putea să fii de râsul lumii; s-ar putea să fii considerată de modă veche, însă tu ai ceva ce ei nu pot atinge; ai o virtute pe care ei au pierdut-o și nu o pot avea niciodată din nou. Așa este. Voi aveți virtute, adică exact ceea ce caută Dumnezeu. Vedeți?

Dacă aveți cea mai mică îndoială în inima voastră, să nu veniți în rândul de rugăciune. Să nu veniți decât dacă credeți pe deplin, dacă sunteți convinși că veți primi ceea ce cereți, căci numai așa veți fi vindecați. Numai atunci veți părăsi platforma pe deplin sănătoși. Voi trebuie să-L credeți pe Dumnezeu din inimă, nu să aveți o credință prefăcută.

Sămânța lui Avraam crede pentru că așa a spus Dumnezeu și asta este totul. Nu contează criticile aduse de unii, nici ce spun alții, dacă Dumnezeu spune ceva, aceasta îndepărtează toate întrebările, pentru că El are ultimul cuvânt. Când El spune ceva, aceea o stabilește. Nu există nimic altceva care să poată vorbi împotriva Lui, deoarece este scris: *„Dimpotrivă! Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.”* (Romani 3.4).

Acum vom privi la câteva semințe firești ale lui Avraam, care au trecut testul. Să ne gândim la copiii evrei care au refuzat să se închine chipului ridicat de împărat, măcar că porunca spunea că:

„Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina, va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins.” (Daniel 3.6).

Cei trei tineri au crezut că Cuvântul lui Dumnezeu care le cerea să nu se închine la niciun fel de chip, era adevărat, de aceea când a venit încercarea au refuzat să

facă acel lucru. Când toți ceilalți oameni au cedat și s-au închinat în fața celui chip, supunându-se poruncii împăratului și mergând în pas cu lumea, cei trei au rămas neclintiți pe Cuvânt.

Când au fost încercați să se vadă dacă vor încălca Cuvântul lui Dumnezeu și se vor închina în fața unui chip cioplit, ei au rămas credincioși Cuvântului. Indiferent de împrejurări, ei au rămas devotați Cuvântului. O, iar când au fost aruncați în cuptorul aprins, făgăduința lui Dumnezeu a fost împlinită: ei au stăpânit porțile vrășmașului, așa că alături de ei a stat un al patrulea Om, care a luat cheia și a îndepărtat puterea focului, așa încât nu le-a putut face nimic altceva, decât să-i elibereze de legăturile cu care erau legați. Amin.

Întotdeauna când un bărbat sau o femeie este pregătit să treacă încercarea de foc a Cuvântului, se întâmplă la fel.

Vedeți, ei trebuiau să meargă în foc, iar când s-a întâmplat aceasta, focul nu le-a făcut nimic altceva decât să-i elibereze.

De multe ori Dumnezeu ne lasă până ajungem să fim legați bine cu lumea. El lasă încercările arzătoare să vină asupra noastră și ne determină să luăm o decizie. O, iar când facem aceasta, singurul lucru pe care ni-l poate provoca încercarea, dacă suntem Sămânța adevărată a lui Avraam, este să ne determine să luăm hotărârea de a-L sluji pe Dumnezeu, ceea ce duce la ruperea tuturor legăturilor și la eliberarea noastră.

Poate că Satana vă va lovi cu o boală; poate că vă va da una sau alta, dar de unde știți că nu Dumnezeu a îngăduit aceasta ca să vadă ce hotărâre veți lua?

Cei trei tineri au stăpânit porțile vrășmașului. Focul nu a putut să-i ardă. Ba mai mult, nici măcar nu au mirosit a fum, deoarece ei știau că sunt sămânța lui Avraam și au stat pentru Dumnezeu și pentru Cuvântul Său.

A urmat încercarea lui Daniel, ca să se vadă dacă Dumnezeu pe care-L slujește el este adevărat sau nu. Când a venit testul, el a trebuit să hotărască dacă se închină în continuare lui Dumnezeu, sau se pleacă în fața aceluia dumnezeu păgân. Când a auzit care era porunca împăratului, Daniel a deschis geamurile și s-a rugat de trei ori pe zi Dumnezeului său, fără să se teamă de urmări.

Aceasta a făcut ca împăratul să-l arunce în groapa cu lei; între o grămadă de lei flămânzi. Și ce s-a întâmplat? Daniel a stăpânit porțile vrăjmașului. Dumnezeu a trimis jos un Stâlp de foc, un înger care a stat între proroc și lei, așa că nu i-au putut face niciun rău. Daniel a stăpânit porțile vrăjmașului, pentru că atunci când a fost încercat dacă se va închina lui Dumnezeu, sau acelei mulțimi de dumnezei păgâni, a rămas cu Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, a trecut testul și a stăpânit porțile vrăjmașului. Leii nici nu l-au putut atinge, deoarece Dumnezeu era cu el. Da, făgăduința lui Dumnezeu s-a dovedit vie în viața lui, pentru că Daniel era o sămânță adevărată a lui Avraam.

Moise a fost un alt om mare al lui Dumnezeu, care a fost testat ca să se vadă dacă va sta pe făgăduința pe care i-a dat-o Dumnezeu: *„Eu voi fi cu tine în Egipt, unde vei merge ca să-Mi eliberezi poporul.”* (Exod 3).

Astfel, a coborât în Egipt, unde a stat în fața lui Iane și Iambre care au încercat să imite darul pe care-l primise el de la Dumnezeu. Dar Moise nu s-a descurajat când a văzut că ei făceau aceleași semne, deoarece știa că este acolo pe baza însărcinării date de Dumnezeu, așa că a făcut întocmai ceea ce îi arăta El. El a rămas devotat Cuvântului și ca urmare a stăpânit porțile vrăjmașului. Da, Moise a rămas credincios făgăduinței lui Dumnezeu, indiferent câți au încercat s-o imite.

Ce lecție este aceasta pentru fiecare creștin! Când priviți în jur și vedeți un fățarnic, amintiți-vă că el încearcă doar să imite un creștin adevărat. Aceasta înseamnă sau dovedește că există și unul adevărat. Stați credincioși pe Cuvântul lui Dumnezeu! Nu contează ce vine sau pleacă, El rămâne credincios făgăduinței Sale.

Da, Moise a stat credincios pe Cuvântul lui Dumnezeu!

Nu a contat câți au încercat să-l imite, nici câți i-au stat împotriva, El a stat neclintit. Moise venise acolo cu un scop: să scoată Israelul din Egipt și să-l ducă în țara făgăduită. Oh, iar când a sosit timpul să plece, în fața lor a stat Marea Roșie, dar pentru că stăpânea porțile vrăjmașului, marea s-a deschis înaintea lor, așa că Moise a dus poporul prin pustie până la muntele lui Dumnezeu, așa cum fusese însărcinat s-o facă. De ce a reușit? Pentru că stăpânea porțile vrăjmașului.

Tatăl său, Avraam, primise făgăduința că sămânța lui adevărată va stăpâni porțile vrăjmașului. Porțile apei stăteau închise înaintea lor blocându-le drumul, dar el trebuia să treacă prin ele și să ducă poporul la muntele acela. Dumnezeu spusese aceasta, de aceea Moise a stăpânit porțile vrăjmașului. Mai târziu, când poporul a ajuns la Cades-Barnea, la scaunul de judecată al lumii din timpul acela, vedem că Israelul a stat în fața judecății. Acolo, Moise a ales 12 bărbați, câte unul din fiecare seminție și i-a trimis să iscodească țara pe care urmau s-o primească. Când i-au văzut pe acei uriași, zece dintre acele iscoade s-au simțit atât de neputincioși încât au spus poporului: *„Nu o vom putea lua! Este prea puternică. Uitați-vă ce opoziție avem de înfruntat!”* Astfel, ei au înmuiat inima poporului, înnegrind țara înaintea lor.

De ce au făcut aceasta când Dumnezeu le spusese: *„V-am dat țara aceasta; este a voastră!”* Pe când se aflau încă în Egipt, El le spusese: *„V-am dat această țară bună în care curge lapte și miere.”* Dar când au văzut acea opoziție puternică, zece dintre ei au dat înapoi și au zis: *„Nu o putem cuceri!”*

Atunci s-a ridicat Iosua și a potolit poporul zicând: *„Noi suntem mai mult decât în stare s-o luăm!”* De ce spunea aceasta? Pentru că privea la făgăduință. El era o sămânță adevărată a lui Avraam și știa că indiferent cât este de mare opoziția, *„noi putem stăpâni porțile vrăjmașului pentru că Dumnezeu ne-a făgăduit țara!”* Vedeți? El stăpânea poarta.

Mai târziu, când el a condus copiii lui Israel, i-a adus jos la Iordan. Era prin luna aprilie și apele Iordanului erau mari și învolburate, revărsându-se peste câmpii. Se părea că Iosua alesese momentul cel mai rău pentru a trece dincolo, dar nu uitați că era o sămânță a lui Avraam. El știa că are o făgăduință, așa că a stat neclintit la linia de datorie. Dumnezeu i-a dat o vedenie arătându-i cum să treacă dincolo și el a stăpânit porțile râului. Oh, și când porțile s-au deschis, apa s-a dat înapoi în munți, iar Iosua și Israel au stăpânit porțile vrăjmașului și au trecut în țara făgăduită, conform făgăduinței lui Dumnezeu. Sămânța adevărată a lui Dumnezeu!

Frați și surori, când Iosua a ajuns acolo, Ierihonul a stat împotriva lui fiind înconjurat de ziduri puternice, pe care puteau fi conduse trei cară de luptă. Cum puteau intra în acea cetate, acești israeliți care aveau doar câteva săbii împrumutate, bâte și pietre? Dar el era sămânța adevărată a lui Avraam, de aceea Dumnezeu i-a dat o altă vedenie și i-a arătat ce trebuie să facă.

„Sunați din trâmbițe!” Amin! Aceasta este. „Mărșăluți în jurul zidurilor și strigați cu toată puterea, căci aceste ziduri, aceste porți ale vrăjmașului se vor prăbuși înaintea voastră!”

Aleluia! El era o sămânță împărătească a lui Avraam; era un credincios adevărat al lui Dumnezeu. „Porțile vrăjmașului vor cădea înaintea ta. Tot ce trebuie să faceți voi, este să sunați din trâmbițe și să strigați!” Și ce s-a întâmplat? Porțile au căzut și Iosua a cucerit cetatea.

Puțin mai târziu, vedem că Iosua era în plină luptă și din cauză că se însera, era pericolul ca vrăjmașul să se regrupeze, așa că chiar El a oprit soarele pe traiectoria lui. Așa cum am vorbit ieri dimineață despre „Paradox”, El a oprit soarele pe loc până când Iosua a stăpânit porțile vrăjmașului. Amin. Iosua știa că dacă apune soarele și se face noapte, vrăjmașii au timp până în zori să se reorganizeze, iar atunci îi va fi foarte greu să-i biruiască. Există o singură posibilitate de a-i birui: să oprească timpul pe loc. Și El a făcut-o! Amin! Amin.

Exista un lucru care putea împiedica împlinirea făgăduinței: apusul Soarelui, de aceea El a intervenit în natură și a oprit totul pe loc. De ce? Pentru că Iosua era sămânța lui Avraam. El a crezut făgăduința lui Dumnezeu, a oprit Soarele pe cer și a stăpânit porțile vrăjmașului. Da, domnilor.

Toți aceștia au fost oameni mari ai lui Dumnezeu, dar când au ajuns la porțile morții au murit. Fiecare dintre ei a trebuit să moară. Ei au fost oameni mari: au închis gura leilor, au scăpat de foc și de sabie, după cum ni se spune în Evrei 11; au stăpânit porțile vrăjmașilor, dar cu toate acestea a existat un vrăjmaș pe care nu l-au putut birui și aceasta a fost moartea. Moartea i-a înghițit pe fiecare dintre ei.

Dar într-o zi, a apărut Sămânța Împărătească a lui Avraam, Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu; Sămânța lui Avraam, prin credință. Isaac era sămânța naturală a lui Avraam, dar acum a venit Unul care nu s-a născut prin dorință firească, ci prin fecioară. O, ce Om mare a fost Fiul lui Dumnezeu, Sămânța lui Avraam! Toți ceilalți s-au născut pe cale naturală, prin dorință firească, dar El a venit prin fecioară. Și ce a făcut El când a venit pe pământ? A biruit fiecare vrăjmaș; a biruit totul; l-a biruit pe Satan.

Ce a făcut El? A stat afară și a biruit boala. Nicio boală nu putea sta în apropierea Lui, căci era biruită. Și ce a făcut după ce a biruit-o? Ne-a dat cheile, zicând:

„Orice vei lega pe pământ, voi lega în ceruri...” (Matei 16.19). Oh, amin! Aceea este făgăduința făcută de Sămânța împărătească a lui Avraam. Acum Duhul Sfânt este în noi, ținând boala sub „cheie”, pentru că El a biruit boala. Ea nu poate sta în prezența Sa, iar El ne-a spus că ne-a dat cheile ca să putem face același lucru: s-o biruim: *„Orice veți lega pe pământ, va fi legat în ceruri.”* El a biruit și ispita. Noi știm că Isus a fost ispitit ca oricare dintre noi. Și ce a făcut? A biruit-o. Dar știți ce ne-a spus nouă? *„Împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi.”* (Iacov 4.7b).

El a biruit boala pentru noi; a biruit ispita; a rupt porțile, a luat cheile de la ispititor

și i le-a dat credinciosului, Seminței adevărate a lui Avraam, spunând: „*Dacă vă ispitește, împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi!*” Oh, Doamne! Împotriviți-vă lui!

El a biruit și iadul și moartea. Noi știm că Isus a înviat a treia zi, spunând:

„*Am biruit, și pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi!*” (Ioan 14.19b). Oh, ce făgăduință! Aceasta este pentru Sămânța lui Avraam, căci El a biruit moartea, iadul și mormântul, pentru neprihănirea noastră.

Când a înviat, El era neprihănirea noastră. Isus Hristos a biruit boala; a biruit moartea; a biruit iadul; a biruit mormântul; a biruit Ispita! Oh!

„*Totuși în toate aceste lucruri suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.*” (Romani 8.37). De ce? Pentru că suntem Sămânța împărătească a lui Avraam. Posedând același Duh care era în El, noi suntem mai mult decât biruitori. Fiecare poartă a fost cucerită pentru noi, de aceea, tot ce mai trebuie să facem este s-o stăpânim.

Boala este biruită; moartea este biruită; iadul este biruit; mormântul este biruit; totul este biruit, iar noi ținem cheile, prin harul Său. Vă este teamă să le introduceți în lacăt și să spuneți: „*Vin în Numele lui Isus Hristos!*”?

„*Orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” (Ioan 16.23).

Deși au trecut deja două mii de ani, El este încă aici, în mijlocul nostru, Biruitorul cel puternic care a rupt perdeaua în două, a luat fiecare boală și neputință asupra Sa și a purtat slăbiciunile noastre pe cruce, apoi a triumfat asupra lor și a înviat pentru neprihănirea noastră. După două mii de ani, El este încă viu, descoperindu-Se ca Același, în mijlocul seminței împărătești a lui Avraam care este moștenitorul

tuturor lucrurilor.

Oh, Doamne! Biruitorii sunt cei care trec prin încercare, rămânând pe făgăduința Cuvântului. Astfel, dacă puteți crede Cuvântul, și voi sunteți Sămânța lui Avraam. Aceasta arată cum veniți la El.

Dacă nu puteți trece testul Cuvântului; dacă simțiți doar puțină suspiciune și nu-L credeți pe deplin, să nu veniți în rândul de rugăciune. Eu nici nu m-aș apropia de altar până când nu sunt încredințat că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat.

Și nu uitați: când rupeți vălul de necredință, aveți în mână cheile morții, iadului și mormântului, deoarece aveți un Biruitor care a biruit totul pentru voi. Atunci îl aveți pe Evrei 13.8, care spune:

„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.”

Oamenii de astăzi spun: „Păi, într-un fel El este același, dar...” Nu, El este același, pentru că așa spune Biblia. „Da, dar astăzi El nu mai face ceea ce a făcut la început...” Ba face, iar noi vedem aceasta chiar acum, când El își adevărește Cuvântul. Ce face aceasta? Îl aruncă exact în poala lor. Amin.

Sămânța împăratească a lui Avraam Îl crede. Ea Îl cunoaște, iar El stă în seara acesta în mijlocul ei, așa cum l-a întâlnit pe Avraam, în zilele lui Lot, și a înfăptuit acea minune spunând ce era în inima Sarei, care se afla în cortul de la spatele Lui.

Isus a făgăduit că Sămânța împăratească a lui Avraam va vedea exact același lucru, chiar înainte de venirea Lui. Ce înseamnă aceasta? Că trebuie să se întâmple întocmai, deoarece așa a promis Dumnezeu. Isus Hristos a făgăduit-o, iar după două mii de ani noi Îl vedem în mijlocul nostru ca fiind același Puternic Biruitor, care a biruit moartea, iadul și mormântul, având supremația. Da.

Și El a spus: „*Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.*” (Ioan 15.7). Ce este aceasta? Cuvântul lui Hristos în inimile voastre.

„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân cuvintele Mele în voi, înseamnă că ați biruit totul, pentru că Eu am biruit în locul vostru. Dacă rămâneți în Mine; dacă Mă puteți înțelege; dacă credeți în Mine, nu cu o credință prefăcută, ci din inimă.” „*Cine aude cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.*” (Ioan 5.24). De ce? Pentru că acolo stă Puternicul Biruitor.

Astăzi El este aici, Același ieri, azi și în veci, și stă înaintea Seminței lui Avraam înfăptuind aceleași lucrări. El stă înaintea Seminței care este chemată afară din Babilon, chemată afară din Sodoma; afară din lume și separată. După două mii de ani, El stă aici, în mijlocul nostru, același Puternic Biruitor, Cuvântul lui Dumnezeu. Și ce face? „*Descoperă gândurile și simțirile inimii*”. Arătând ce? Că „sămânța ta va stăpâni porțile vrăjmașului.” Care sămânță? Sămânța împărătească a lui Avraam care crede Cuvântul, iar Cuvântul este Dumnezeu.

Când vedem aceasta, putem striga împreună ca poetul:

Trăind, El m-a iubit; murind, El m-a salvat

Îngropat, El mi-a dus păcatele departe;

Înviind, m-a justificat pentru vecie;

Într-o zi El vine! O, glorioasă zi!

Cineva mi-a zis: „Îmbătrânești, băiete!” Încă de când eram un băiețuș, singurul meu scop a fost să-l văd pe El; să văd venirea lui Isus Hristos. Mi-am închinat întreaga viață acestui țel. Acum sunt un om bătrân, dar am în inimă același gând: să-L văd pe Isus Hristos venind din ceruri după ai Săi.

Nu-i de mirare că noi putem cânta:

Toți vestesc Puterea Numelui lui Isus!

Îngerii să cadă în închinare;

Să aducă diadema împărătească

Și să-L încoroneze Domn al tuturor.

De ce? Pentru că El este Biruitorul cel Puternic, iar dacă tu ești în El, ești în Cuvânt. Și ce a făgăduit El?

„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” (Ioan 15.7). De ce? Pentru că fiecare poartă a fost cucerită. Astfel, putem spune:

Căci fiecare promisiune din Carte e a mea,

Fiecare capitol, fiecare verset și rând;

Eu mă încred în Cuvântul Său divin, căci

Fiecare promisiune din Carte e a mea.

Prieteni, vă dați seama ce înseamnă aceasta? Fiecare făgăduință pe care i-a dat-o Dumnezeu lui Avraam, fiecare făgăduință vestită prin proroci, fiecare făgăduință pe care Isus Hristos a făcut-o pentru această zi, se împlinește sub ochii noștri pentru că El este aici ca s-o aducă la suprafață, dovedind că este viu pentru totdeauna.

„Sămânța ta va stăpâni porțile vrăjmașului.” Voi spuneți: „Cum este când ajungi în ceasul morții?” Chiar atunci aveți stăpânirea, pentru că Pavel a spus:

„Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?”

Boldul morții este păcatul; și puterea păcatului este Legea.

„Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos.” (1 Corinteni 15.55-57). Oh!

Îngerii să cadă în închinare;

Să aducă diadema împărătească,

Și să-L încoroneze Domn al tuturor.

În seara aceasta, după două mii de ani, noi Îl vedem ca Biruitorul cel Puternic, care a rupt perdeaua ce ne despărțea de făgăduințele lui Dumnezeu, făcându-ne și pe noi mai mult decât biruitori prin El. Să ne rugăm.

Tată ceresc, în timp ce stăm în Prezența Duhului Sfânt, a lui Hristos proslăvit, care a făgăduit să vină peste Sămânța lui Avraam, Te rugăm să faci ca dacă există printre noi un bărbat, o femeie, un băiat sau o fată care nu Te cunoaște, să I te descoperi, și să îndepărtezi orice îndoială cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu.

O, Dumnezeule mare, care ai făcut făgăduința, vino printre noi în seara aceasta! Tu ne-ai făcut o mare făgăduință, Doamne, și poți s-o împlinești, căci ai spus:

„Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl.” (Ioan 14.12).

În seara aceasta sunt o mulțime de bolnavi care sunt copiii lui Avraam. Oh, diavolul i-a legat. A pătruns în ei, a răsucit cheia și le-a zis: „Acum trebuie să muriți! Aveți o boală de inimă; aveți asta sau cealaltă și veți muri!” O, Dumnezeule, fie ca trâmbița jubileului să răsună în seara aceasta, astfel ca cei înrobiți să fie eliberați!

Isus Hristos a biruit porțile acelea și ne-a dat nouă cheile. Oh!

„În Numele Meu vor scoate draci...”

„Orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, vi se va da.”

„Cel ce crede în Mine, va face și el lucrările Mele; ba încă va face altele și mai mari decât acestea.”

„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului:

mâncau, beau, se însurau și se măritau, divorțau și construiau clădiri mari.”

Priviți lumea, căci *„Vor fi semne în soare, în lună și în stele (farfurii zburătoare), cutremure de pământ în diferite locuri, marea va urla (vor fi valuri mari și puternice), iar oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ; căci puterile cerurilor vor fi clătinate.”* (Luca 21.25-26).

„Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe, se va întâmpla și la venirea Fiului omului”.

O, Dumnezeule, vino în seara aceasta și împlinește Cuvântul Tău; vino și onorează credința copiilor lui Avraam, căci Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Domnul să vă binecuvânteze din belșug.

Nu voi face o chemare la altar, ci las acest lucru la alegerea voastră. Biblia spune în Fapte 2.41, că *„cei ce au crezut propovăduirea lui, au fost botezați.”* Aceasta este. Toți cei ce L-au primit.

Aș putea să vă vorbesc toată noaptea, deoarece sunteți o audiență plăcută, dar ceea ce spun sunt doar cuvintele unui om, pe când dacă vă spun Cuvintele Lui, acelea nu mai sunt cuvintele mele, ci ale Lui. Dacă vă spun ceva, iar Dumnezeu nu vine să legitimizeze, înseamnă că sunt doar cuvintele mele, dar dacă vă spun Cuvântul Său, iar El vine și-L dovedește ca Adevărat, cine este păcătosul, bărbat sau femeie, fată sau băiat, care să plece și să spună că nu este Adevărul?

Când Isus a făcut aceste lucrări, unii spuneau: *„Omul acesta este un ghicitor; scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor.”* Iar noi știm cu toții că ghicirea este de la diavolul. Ei spuneau: *„El este un ghicitor!”* dar ați văzut vreodată un ghicitor care predică Evanghelia? Ați văzut vreun ghicitor care să scoată draci? Nu,

ghicitorii nu fac așa ceva.

Și ce le-a răspuns Isus? *„Oricine va vorbi împotriva Fiului omului, va fi iertat; dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt (care urma să vină), nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.”* (Matei 12.32). Dumnezeu, fii îndurător cu noi în seara aceasta și lasă ca Duhul Tău să coboare ca să confirme Cuvântul în fața acestor oameni.

Frate și soră, eu sunt conștient că trebuie să-L întâlnesc pe Dumnezeu și să dau socoteală pentru tot ceea ce spun. El mă va face răspunzător pentru fiecare cuvânt. Acesta este adevărul. La ce mi-ar folosi să stau aici și să vă spun aceste lucruri dacă ele ar avea ca rezultat condamnarea mea?

„Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte.” (Proverbe 16.25). Dumnezeu nu are nevoie de interpreți, deoarece El este Acela care-Și interpretează sau își tâlcuiește Cuvântul. *„Sămânța lui Avraam va stăpâni porțile vrășmașului.”* Credeți aceasta? (Amin).

Dacă aș putea să vă vindec, aș face-o cu bucurie, dar ați fost vindecați deja de Hristos. Voi aveți cheia în mâinile voastre, de aceea tot ce trebuie să faceți este s-o folosiți; să credeți. Folosiți cheia, care este credința, și deschideți poarta. Nu vreți aceasta? Faceți-o, în timp ce marele Biruitor vine în mijlocul nostru ca să dovedească faptul că El este încă Cuvântul, iar *„Cuvântul este mai tăietor decât o sabie cu două tăișuri, descoperind gândurile și simțirile inimii.”*

De la ce număr am început aseară? (De la nr.1). Haideți să începem de la nr. 50. Cine are numărul de rugăciune B 50? Ridicați mâna. Cine are B50? Ține mâna sus. Nu este aici? A, îl ai tu? În ordine. B 52? Da. B 53, B 54, B 55. Veniți aici, vă rog. Fiul meu vine aici chiar înainte de sosirea mea, amestecă numerele de rugăciune, iar după aceea le împarte la oameni. Vedeți cum sunt date? Unul este aici, altul este dincolo. Când le luați, unul poate avea nr.1, iar următorul, nr.10, altul 25, etc.

Am ajuns la B 55? Da? Vom chema mai departe: B 56, B 57, B 58, B 59, B 60. Numără-i, frate Roy, în timp ce voi vorbi cu audiența.

Câți dintre voi au numere de rugăciune? Amintiți-vă că Isus a spus: „*Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...*” este adevărat? (Amin). Credeți aceasta? (Amin). El a spus aceasta pentru Sămânța lui Avraam, iar Evrei 4.15 spune că „El este Marele Preot care are milă de slăbiciunile noastre și poate fi atins prin ele”. Credeți aceasta? (Amin).

Dacă El este același ieri, azi și în veci, cum o va face?

Biblia vorbește despre o femeie micuță, care nu avea număr de rugăciune, dar care și-a zis în sine: „*Numai să mă pot atinge de haina Lui, și mă voi tămădui.*” (Matei 9.21). Ea a cheltuit tot ce avea, cu medicii, dar degeaba, căci niciunul nu a putut s-o ajute. Cazul ei era prea grav; nu putea fi ajutată, dar ea a crezut că Dumnezeu o va ajuta și astfel s-a atins de haina Lui.

Când s-a întâmplat aceasta, Isus a zis:

„*Am simțit că a ieșit din Mine o putere.*” (Luca 8.46). Este adevărat? Credeți că El este și în seara aceasta Același? (Amin). Credeți că El este aici? (Amin). Câți cred că El a înviat din morți? Cum puteți dovedi aceasta?

Nu demult, un renumit evanghelist baptist a venit la mine și mi-a zis: „Frate Branham, am fost biruit de un mahomedan care mi-a spus așa...” Acel păgân îi spusese: „El a promis că va face și astăzi aceleași lucrări. Dacă a înviat, așa cum spui tu, aș vrea să văd dovada.”

Vedeți, ei nu cred că El a înviat din morți, dar noi o credem din inimă. Nu există nicio altă religie în lume care să poată dovedi că Întemeietorul ei este viu, decât

creștinismul. Și singura cale prin care Dumnezeu poate dovedi aceasta, este prin credință. El Își poate împlini Cuvântul doar prin cei care-L cred. Amin.

Revenind la rândul de rugăciune, nu știu câți vom chema, dar vă rog să stați liniștiți și să nu vă mai plimbați prin sală. Priviți înapoi și rugați-vă, spunând: „Doamne Isuse, eu cred din inimă...”

Amintiți-vă că El mi-a spus atunci: „Dacă vei fi sincer și-i vei face pe oameni să te creadă, vei primi orice vei cere, când te rogi.”

Națiunea aceasta este martoră că în cei 15 ani de lucrare, El nu a greșit niciodată și nici nu va putea greși vreodată, deoarece Dumnezeu nu poate face un singur lucru: să greșească. El trebuie să-Și țină întotdeauna Cuvântul. Eu cred aceasta mai mult decât cred că stau aici, căci aceasta ar putea fi un vis, dar ceea ce a spus El este Adevărul. Eu cred din tot sufletul meu că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, este viu, iar voi, care ați murit împreună cu El sunteți sămânța lui Avraam.

Văd că aici sunt și câteva batiste. Ele aduc biruință tuturor celor ce cred. Haideți deci, să ne rugăm peste ele. Tată ceresc, eu știu că există oameni care cred că fiecare Cuvânt pe care L-ai spus în Biblie este Adevărul. Doamne, uneori ei se clatină și nu nimeresc gaura cheii, dar cred că ea este acolo. Ajută-i să continue până vor reuși să deschidă, căci au cheia potrivită:

„Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede...” (Marcu 9.23).

Biblia spune că *„Dumnezeu făcea minuni nemaipomenite prin mâinile lui Pavel;*

Până acolo că peste cei bolnavi se puneau basmale sau șorțuri, care fuseseră atinse de trupul lui, și-i lăsau bolile, și ieșeau duhurile afară din ei.” (Fapte 19.11-12).

Doamne, noi știm că acum Pavel este cu Tine, dar nu el făcea acele lucrări, ci Tu; Hristos în el, deoarece în Galateni 2.20, ne spune: *„și trăiesc, dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”*. (Galateni 2.20). Iar acum, în această generație, Tu ești încă Același, făcând aceleași lucrări pe care le-ai făcut și ieri. Astfel, în timp ce mă ating de aceste batiste, Te rog să-l biruiești pe diavolul. Dă-le credință ca să creadă că vrăjmașul lor este învins.

Odinioară, când Israelul a ajuns la Marea Roșie (noi tocmai am vorbit despre aceasta), porțile apei stăteau împotriva lor, iar un poet a spus: *„Dumnezeu a privit cu mânie prin acel Stâlp de Foc, iar marea s-a temut și și-a deschis porțile, lăsându-i să treacă.”* Privește și în seara aceasta, prin Sângele lui Isus Hristos, astfel încât, atunci când aceste batiste vor fi puse peste cei bolnavi, vrăjmașul să vadă credința lor și să fugă, eliberându-i. Fă aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin. Acum doresc atenția voastră neîmpărțită.

Dacă vine cineva și vă spune că are putere să vindece bolnavii, să nu-l credeți, deoarece toată Puterea l-a fost dată lui Isus Hristos. El este Biruitorul, nu eu sau voi. Noi acceptăm doar ceea ce a făcut El, căci niciun om nu are putere să vindece sau să mântuiască. El a plătit prețul pentru fiecare om din lume. Cum a făcut aceasta?

„...El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” (Isaia 53.5).

Vindecarea voastră a fost plătită; mântuirea voastră a fost plătită. Aveți credință să veniți s-o acceptați? Asta-i tot.

Dacă sunteți sămânța lui Avraam, voi posedați totul, deoarece Dumnezeu a făgăduit aceasta. Atunci în voi este Ceva care vă spune că este acolo.

Ce este un dar? Să mergi afară ca să-i vindeci pe oameni? Nu. Darul este să te dai la o parte din cale, astfel ca Dumnezeu să te poată folosi.

El a făgăduit că ne va da un semn identic cu acela care a stat cu puțin înainte de nimicirea Sodomei prin foc. Nu mă refer la faptul că Lot a vestit Evanghelia în acel loc, nici la celelalte lucruri, ci la faptul că, chiar înainte ca cetatea să fie arsă, Dumnezeu a coborât în forma unui om și a stat împreună cu Biserica aleasă, cu Avraam și gruparea sa, cu cei ce aveau făgăduința. Amintiți-vă că numai sămânța lui Avraam a primit această făgăduință:

„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.” Și: *„Eu voi fi cu voi și în voi, până la sfârșitul lumii.”* (Ioan 14.19; Matei 28.20).

El a făgăduit că cu puțin timp înainte de venirea Sa, lumea va fi la fel ca în zilele Sodomei. Uitați-vă ce primește Sodoma și uitați-vă ce primește Biserica aleasă și amintiți-vă cuvintele Lui:

„Tot așa va fi și în ziua când se va arăta Fiul omului.” (Luca 17.30).

Dumnezeu arătat în chipul unui om, stând cu spatele spre cortul în care se afla Sara și descoperind gândurile din inima ei. Toți cei care știți că acesta este Adevărul, ridicați mâna. Aceasta este la fel; El a făgăduit-o. Noi suntem la sfârșitul timpului. Amintiți-vă ce s-a întâmplat atunci: Sodoma, lumea neamurilor, a fost arsă în foc, iar fiul făgăduit a venit în scenă.

Ce așteptăm noi acum? Venirea Fiului făgăduit; venirea Fiului lui Dumnezeu. Iată-ne aici. Fie ca Dumnezeu să vă deschidă ochii. Nu pot spune nimic altceva, decât ca El să vă deschidă ochii.

Tată ceresc, eu sunt un om slab, sunt o bucată de țărână modelată de Tine, de aceea Te rog să ne învrednicești cu Prezența Ta, astfel ca acești „bulgărași de lut” să poată fi folosiți de Tine, astfel încât toți aceia pe care i-ai chemat pentru Viața veșnică și care n-au acceptat-o încă, să poată vedea aceste făgăduințe. Poate că au fost învățați că aceste lucruri au fost valabile pentru o altă zi, dar înaintea noastră stă Biblia. Dovedește Tu, Adevărul, Doamne. Arată-le care este tălmăcirea Ta, căci dacă vei face aceasta, ei vor putea vedea că este Adevărul. Îngăduie aceasta, Tată, pentru că Ți-i încredințez în Numele lui Isus.

Lasă ca fiecare persoană din locul acesta să-și folosească în seara aceasta credința. Lasă ca fiecare sămânță a lui Avraam să creadă și să-Ți accepte Prezența, pentru că atunci Te vom lăuda cu toții. Amin.

Este ciudat, dar am nevoie de ajutorul vostru prin rugăciune. Stați liniștiți, nu vă mai plimbați și rugați-vă. Vedeți, desigur, că slujba se schimbă: de la evanghelizare la Prezența Lui. Relaxați-vă astfel încât Duhul lui Dumnezeu să vă poată duce într-o altă dimensiune.

Vino aici, doamnă... Îți cer aceasta ca să nu mă depărtez de microfon, căci doresc să fiu auzit. Noi nu ne cunoaștem, suntem străini unul pentru celălalt. Eu nu te-am mai văzut niciodată și cred că ești cu mult mai tânără decât mine. Ne întâlnim pentru prima dată, este adevărat? Ridică mâna pentru ca audiența să vadă aceasta.

Priviți în Scriptură, la Ioan 4, căci este aceeași scenă. Prin aceasta nu vreau să spun că femeia aceasta este la fel ca cea din Evanghelie, și nici că eu aș fi Isus Hristos, căci nu sunt. Dar El este aici prin Ungerea Duhului Sfânt și îmi poate descoperi necazul ei, așa cum a făcut și atunci când a vorbit cu femeia de la fântână. Din cauză că a făcut acel lucru, preoții și conducătorii religioși din zilele acelea au spus că El ar fi un ghicitor, un Beelzebul, dar femeia l-a zis:

„Doamne, văd că ești proroc.” Și a adăugat:

„Știu că are să vină Mesia (Hristosul); și când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.” (Ioan 4.19, 25).

Câți știu că acesta este Adevărul? (Amin). Păi, dacă El este Același ieri, azi și în veci, nu ar trebui să procedeze la fel și în seara aceasta? (Amin). A făgăduit El c-o va face chiar înainte de sfârșit? (Amin). Înseamnă că voi puteți vedea dacă El își ține făgăduința referitoare la sămânța lui Avraam.

Dacă cineva dintre voi crede că ceea ce spun este greșit, veniți aici sus și dovediți, iar dacă n-o puteți face, tăceți.

Tânăra doamnă, va trebui să vorbesc puțin cu tine. Tu știi că Domnul nostru a vorbit cu femeia de la fântână și i-a zis: *„Dă-Mi să beau.”* Ce făcea prin aceasta?

În Ioan 5.19, Isus a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul (adică trupul) nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”* Vedeți? Eu nu pot face nimic de la mine însumi, în seara aceasta, ci procedez în totul așa cum îmi arată Tatăl.

Aceasta înseamnă că Isus nu a săvârșit nicio minune până când nu a primit o vedenie de la Tatăl. El nu i-a șoptit ceva la ureche, ci l-a arătat într-o vedenie, deoarece a spus clar:

„Fiul...nu face decât ce vede pe Tatăl făcând”, nu ce Îl aude spunând. Aceasta este ceea ce L-a făcut un Profet „ca mine”, cum spusese Moise despre El.

Biblia spune că Isus mergea la Ierihon, dar era nevoie să treacă prin Samaria ca să ajungă în cetatea Sihar, căci după cum citim, samaritenii îl așteptau pe Mesia. Și iudeii îl așteptau, iar El le-a arătat semnul lui Mesia: l-a arătat lui Filip, lui Natanael, lui Petru, iar când L-au văzut, au spus: *„Tu ești Fiul lui Dumnezeu...”* (Ioan 1.49).

Rabinii spuneau: „Acest om este Beelzebul.” Dar acei oameni simpli L-au crezut.

Noi, neamurile, nu așteptam niciun Mesia, căci eram păgâni. Noi nu-l așteptam, iar El vine doar la cei care-L așteaptă. Și pentru că samaritenii Îl așteptau, El trebuia să meargă prin Samaria. Biblia spune că s-a așezat lângă o fântână și curând a venit o doamnă tânără (probabil de vârsta ta). Voi știți probabil întâmplarea, iar El i-a zis: „Dă-Mi să beau!”

„Oh, Tu iudeu, ceri să bei de la mine, o femeie samariteancă?” nu se cuvine așa ceva.

Drept răspuns, Isus i-a zis: „Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți cere: „Dă-Mi să beau!” tu singură ai fi cerut să bei și El ți-ar fi dat apă vie.”

Conversația a continuat până când au ajuns la problema ei. Vă amintiți care era necazul acelei femei? Avusese mai mulți bărbați. Astfel, El i-a zis: „Du-te de cheamă pe bărbatul tău și vino aici.” (v. 16).

„N-am bărbat” a răspuns ea, la care Isus a continuat: „Bine ai zis că n-ai bărbat, căci cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul.” - (v. 18).

„Doamne, văd că ești proroc...”

noi știm că are să vină Mesia; când va veni El, are să ne spună toate lucrurile.”

Isus a spus: „Eu...sunt Acela.”

Când a auzit aceasta, femeia și-a lăsat ulciorul și a alergat în cetate, strigând:

„Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce-am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?” (Ioan 4.29).

Ei nu mai avuseseră de sute de ani un proroc, iar acum apăruse un Om care pretindea că ar fi Mesia cel așteptat; ba mai mult, dovedise că era un proroc și arătase semnul lui Mesia.

Ai crede și tu la fel, dacă El ar proceda și astăzi așa, dovedind că este Același ieri, azi și în veci și împlinind făgăduința dată? Vei crede, audiență? (Amin).

Tu suferi de o boală de rinichi. Dacă este adevărat, ridică mâna. Oare de ce îmi apar întotdeauna în față cuvintele: „Cineva spune: „El a ghicit asta!”? Nu, eu nu am ghicit.

Doamna este o femeie frumoasă. Mă crezi, doamnă? Tu știi că eu nu am ghicit, nu-i așa? Lasă-mă să-ți mai spun ceva: Soțul tău este cu tine și are o boală la coloană. Este așa? Vă însoțește și fiul vostru care are o boală gravă la ochi, iar dorința voastră este să mă rog pentru el. Acesta este adevărul. Aveți și o fetiță cu voi. Ea suferă tot cu rinichii, ca și tine, este adevărat? Acum, dacă credeți, puteți fi bine cu toții. Credeți? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Duceți-vă în drumul vostru și fiți sănătoși.

Credeți? (Amin). El este același ieri, azi și în veci. Ce încearcă El să facă pentru tine, sămânță a lui Avraam? Vrea să-ți dovedească că nu este mort. Eu nu pot face aceste lucrări, dar El poate, pentru că trăiește, și vrea să vă arate că aveți dreptul să stăpâniți porțile vrăjmașului. Aceasta ar trebui să vă hotărască.

Vino, doamnă. Noi suntem cam de aceeași vârstă, dar din câte știu nu ne

cunoaștem. Eu nu știu nimic despre tine. Dacă este adevărat, ridică mâna. (Este adevărat!) Cineva ți-a dat un număr de rugăciune, și iată-te aici.

Dacă aș încerca să iau locul lui Oral Roberts sau al unuia dintre acești oameni mari ai credinței, aș zice: „Doamnă, ce este greșit cu tine?”, iar tu mi-ai răspunde: „Păi, eu am așa și așa...” și să nu fie corect ce spui. Apoi ți-aș putea spune: „Dumnezeu m-a trimis să mă rog pentru bolnavi, crezi aceasta?” „Da”, ai spune tu. „Du-te și crede aceasta! Slavă lui Dumnezeu!”

Aceasta este în ordine, deoarece Dumnezeu a făgăduit acest lucru, dar noi trăim într-o altă zi; suntem puțin mai departe; în ziua despre care Isus a spus:

„În ziua când se va arăta Fiul omului, va fi ca în zilele Sodomei.” Și: *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi...”* (Luca 17.30; Ioan 14.12).

Deci, dacă Dumnezeu poate să-mi spună ce probleme ai, vei ști dacă-ți spun adevărul sau nu. El poate să-ți spună cum ai fost și ce vei fi, iar tu vei hotărî dacă este corect.

Tu vei crede, audiență? (Amin). Ar trebui să mă opresc, deoarece El a dovedit deja că este Același, în cazul femeii care a fost aici. Voi știți că în Sihar a făcut acest lucru o singură dată: cu femeia de la fântână, iar oamenii din cetate au crezut în El din pricina mărturiei acelei femei cu renume rău.

Acum, cea care a părăsit platforma este o creștină. Amin. Dar pentru că este mai târziu decât ne gândim, fie ca Domnul să continue să Se legitimeze pe Sine, ca marele Biruitor.

În cazul lui Avraam, El a dovedit aceasta, împlinindu-Și făgăduința dată, dar după aceea i-a cerut să nimicească dovada. Cu toate acestea, Avraam a continuat să-L

creadă.

Tu nu ești aici pentru tine, ci ai venit pentru altcineva; pentru o doamnă, care este sora ta. (Femeia spus: „O, Doamne!”) Ea suferă de diabet! („Oh!”) și nu este aici. (“Nu, nu este.”). Ea este dintr-o zonă mlăștinoasă, din Louisiana. („Oh, oh, oh!”) Și-ți mai spun ceva, pentru ca audiența să creadă: tu ai o fiică foarte bolnavă, care dorește să participe la această adunare. Ea are epilepsie, este adevărat? („Oh!”)

Acum crezi? (Da, Amin!) Dacă ești sămânța lui Avraam, du-te și ia ceea ce-ți aparține. (Domnul meu! Domnul meu!) Primește vindecarea lor, în Numele lui Isus Hristos. Credeți voi? (Amin). Desigur.

Amintiți-vă că ceea ce vedeți este făgăduința Lui. El a promis că va face aceasta și își ține Cuvântul dat.

Cum vă simțiți? Eu nu te cunosc, dar Domnul te cunoaște. Crezi că Dumnezeu poate să îmi descopere necazul tău? Aceasta te va convinge că este vorba de o Putere duhovnicească. (Așa este).

Când se întâmplă acest lucru, el este dincolo de orice explicație omenească; este un paradox; este ceva de neimaginat deși e adevărat.

Tu vei ști dacă ceea ce-ți voi spune este adevărat sau nu; vei ști dacă El îți spune adevărul. Pentru că nu te cunosc, Cel ce-ți spune aceste lucruri, este Altcineva, nu eu. Dacă vei spune ceea ce au spus fariseii: „O, acesta este un duh rău!”, vei avea răsplata pe care au avut-o și ei, dar dacă vei crede că este Hristos, vei primi răsplata Lui.

Ceea ce te determină să crezi este El, este promisiunea pe care a făcut-o cu privire la aceste lucruri care au fost date pentru această zi; pentru timpul sfârșitului. În

fața ta apare tot timpul un bărbat cu părul cărunt: este soțul tău. („Da”).

El stă acolo și dorește vindecarea din pricină că este umbrat de cancer, iar tu ai o boală de rinichi și de vezică. („Da”). Vă numiți domnul și doamna Little. (Așa este.) Este adevărat? (Da). Credeți din inimă și fiți vindecați.

Voi ziceți: „Le spune și numele?” Păi, desigur! Nu i-a spus Isus și lui Petru: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona...*”?

Aici este un bărbat. Noi nu ne cunoaștem, domnule. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Crezi că ceea ce am spus este adevărat? (Da, domnule, cred aceasta). Dacă aș putea să fac ceva pentru tine, aș face cu bucurie, dar eu nu te pot ajuta cu nimic, pentru că a făcut-o El deja. Eu încerc doar să te conving să-L crezi. Ceea ce auzi nu vine de la mine, ci El mi-a dat un dar, iar eu mă retrag și-L las pe El să vorbească. (Așa este, domnule). Crezi aceasta? (Da).

Tu crezi, audiență? (Amin).

Tu ai mai multe probleme. Una dintre ele este o umflătură la ochiul tău drept. Este problema ta principală. Văd apoi o femeie care apare tot timpul în fața ta: este soția ta. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună ce probleme are? Ea are probleme cu dinții. Așa este. Crezi că același Isus care a știut care era Simon Petru, poate să-mi spună și mie cine ești tu? (Da, cred). Te-ar ajuta aceasta să crezi mai mult? (Da, domnule). Numele tău este Oscar Barnes. (Așa este.) Du-te acasă și fii vindecat.....

Eu nu te cunosc, dar Dumnezeu te cunoaște. Crezi că El poate să-mi spună care este necazul tău? Îl vei crede din toată inima? Problema ta este la gât și la piept. Este o descompunere a osului. Și se fac cocoloși (așa arată) și niște noduri înlăuntrul osului. Tu nu ești de aici, ci vii dintr-un loc cu crânguri de portocali. Este un oraș așezat într-o vale, iar în spatele lui sunt munți. Acolo este un hotel numit

„Antlers”. Da, este vorba de San Bernandino. Du-te înapoi căci Isus te face bine, dacă vei crede.

Există Unul care poate să vindece cancerul, și Acela este Dumnezeu. Crezi că El te poate vindeca? (Da, cred). Crede aceasta. Du-te și fie ca Dumnezeu să îți redea fiecare simț.

Din pricina stării de nervozitate pe care ai avut-o, stomacul tău a ajuns în starea în care este acum. Nu mai poate digera mâncarea și ai senzația că-ți vine înapoi în gură, iar târziu, după-amiaza te simți foarte epuizată. Ai ulcer duodenal, dar crezi că Isus Hristos poate să te vindece? (Da). Atunci du-te și mănâncă-ți cina, căci Isus Hristos te face sănătoasă.

Cum te simți? Ai multe probleme, dar cel de care ți-e cel mai teamă, este că vei rămâne oloagă din pricina artritei. Crezi că Dumnezeu te va vindeca și te va scăpa de aceasta? (Da). Doamne Isuse, Te rog să faci aceasta pentru sora mea. Dă-i vederea și îndepartează artrita de la ea. Fă aceasta, Tată, pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin. Du-te și crede, căci EL o va face. Nu te îndoii, ci crede din toată inima ta.

Boala de inimă este ceva cumplit, dar Isus o poate vindeca și pe aceasta. Crezi aceasta? (Da). Du-te și crede, căci El a făgăduit deja acest lucru. S-a terminat.

Te temi că vei ajunge infirmă? Eu nu cred aceasta și nici tu. Peste tine este o umbră neagră: cancer. (Oh, Oh!) Crezi că El te va vindeca? (Da, cred). Atunci du-te și crede, căci El te vindecă.

Pe tine te-a cam supărat inima în ultima vreme, dar crezi că în seara aceasta totul se va termina? Da? Atunci du-te și crede că Isus Hristos te face bine.

Tu ai probleme când te trezești dimineața, din cauză că te simți înțepenită. Abia te poți mișca din cauza artritei. Du-te și nu te îndoii, căci nu o vei mai avea. Crede din toată inima ta.

Tu ai mai multe probleme, dar cel mai grav este artrita. Crezi că El te poate vindeca? (Da, domnule). Du-te și crede din inimă, căci Isus Hristos te face bine.

O agitație la inimă și artrită, dar crezi că Dumnezeu te poate face bine? Crezi aceasta? Du-te și fie ca Domnul Isus să te facă bine.

Stomacul ți-a ridicat o mulțime de probleme în ultimii ani, este adevărat? Nu te va mai supăra. Du-te și crede aceasta din inimă. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Și stomacul tău este deja vindecat. Du-te și crede din inimă. Nu te îndoii.

Ai probleme cu respirația din pricina unui astm vechi, care te doboară. Crezi că El o va îndepărta? (Da). În ordine. Du-te și crede din inimă. Amin.

Aleluia! Voi credeți din toată inima? (Amin).

O clipă... Vedeți Lumina aceea? Ea s-a oprit la doamna aceea micuță, de culoare, care stă acolo în față și se uită la mine. Ea are o tumoare în partea stângă; are complicații la rinichi. Tu ai mai multă credință, de aceea nici nu era nevoie să vii aici sus. Totul a trecut. Crede aceasta din inimă. Amin. Ai credință în Dumnezeu. Voi credeți? (Amin).

Soră, crezi că ești vindecată de boala pe care o ai la coloană? Crezi că El te face bine? În ordine. Nu te îndoii, căci poți avea aceasta dacă crezi.

Bărbatul acela, care privește spre mine, suferă de o boală de prostată. Crezi, domnule? Dacă crezi, acesta este sfârșitul suferinței tale.

Acolo stă un bărbat de culoare, care suferă de epilepsie. El dorește și botezul Duhului Sfânt. Ridică-te și acceptă vindecarea, domnule. Fie ca Dumnezeu să-ți dea și botezul cu Duhul Sfânt. Amin.

Acolo stă un copil care are tot epilepsie. Credeți că Dumnezeu îl face bine? Credeți din toată inima? Atunci o aveți.

Credeți cu toții? (Amin). Nu este El, cu adevărat, Sămânța Împărătească a lui Avraam? (Amin). Nu este El puternicul Biruitor? (Amin). A făgăduit El că voi veți stăpâni porțile vrăjmașului? (Amin).

Câți dintre voi se simt legați și sub puterea vrăjmașului? Ridicați mâinile. Credeți că și voi sunteți sămânța lui Avraam?

Spuneți: „Frate Branham, pe mine mă supără stările de nervi.” Oh, în jur de 80% dintre voi au această problemă.

Puteți vedea acum, după ce El a rezolvat 20-30 de cazuri din rândul de rugăciune și din audiență, că Dumnezeu nu dă greș? Aceasta dovedește că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Credeți aceasta? (Amin). Atunci ce vă oprește, ca sămânță a lui Avraam, să luați chiar acum cheia în mână? Marele Biruitor care a biruit totul pentru voi, este aici. A dovedit aceasta. Îl credeți? (Amin). Atunci luați cheia credinței, ridicați-vă mâinile spre El și spuneți: „Isuse Hristoase cred că am primit vindecarea chiar în clipa aceasta.”

Ridicați-vă în picioare. Luați cheia credinței și deschideți porțile: „Doamne Isuse, cred că am primit-o chiar acum!”

Puneți-vă mâinile unul peste celălalt. Puneți-vă mâinile peste o altă sămânță a lui Avraam, apoi rugați-vă pentru acea persoană.

Amintiți-vă că Isus a spus:

„Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16.17-18).

Satană, tu ai pierdut bătălia! În Numele lui Isus Hristos ieși afară din ei! Eliberează-i pe acești oameni pentru slava lui Dumnezeu! Amin.

- Amin -